

DELAVSKA POLITIKA

IZHAJA DVAKRAT TEDENSKO, OB SREDAH IN SOBOTAH



Naročnina v Jugoslaviji znaša mesečno Din 10.—, v inozemstvu mesečno Din 15.—, — Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, pošni predal 22, telefon 2326, Cekovni račun št. 14.335. — Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopis se ne vračajo. — Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Malo oglasi trgov. značaja vsaka beseda Din 1.—, malo oglasi, ki služijo v socialne namene delavstvu in nameščencem, vsaka beseda Din 0.50

Štev. 31 • Maribor, sobota, dne 16. aprila 1938 • Leto XIII

Kulturno delo je naše vstajenje

Tudi za uveljavljanje zdravih načel je potrebno delo!

V razvoju se pojavljajo nove ideje in nazori. Vse zdrave inicijative človeškega duha imajo svoj izvor v razmerah in imajo eno glavno tendenco, če so zdrave. Vse žele korigirati slabosti družabnega reda tako, da se odpravijo v njem krivice, ki se gode večjemu ali manjšemu delu človeštva. Take ideje imenujemo **interesne** in v kolikor se tičejo socialnih krivic, pa **razredne**.

Boj med interesenti pa je razredni boj,

ker se v tem oziru dele interesenti v dva nasprotujoča si razreda izkoriščevalcev in izkoriščancev.

Socialne razmere so vodile tudi probleme svetovnih naziranj, ki danes objemajo že ves svet, in o katerih se vrši v letih po vojni strašni in neobzirni boji.

Pripomniti je treba, da niso zdrave one ideje in oni problemi, ki skušajo s kakršnimkoli lažnjivimi gesli ali zapeljivimi frazami zaščititi obstoječe krivice. Take ideje so izroček prepotentnosti (oblastnosti) in nesocialne abotnosti (domišljavosti) v svrhu izvajanja tiranije nad vsemi onimi, ki so potrebni kulturne in socialne zaščite.

Tako nam pravi razum. Tako mislimo, ker priznavamo človeštvo za socialno edinico, ki ima nalogo, da računa s splošnimi interesi človeštva, to je,

da priznava vsakemu posamezniku enake socialne pravice.

Ob tem spoznanju se pa moramo prav dobro zavedati, da je reakcija s svojim terorjem in s svojo lažikulturo v stanu silno ovirati in zadrževati zdrave ideje in probleme. Prav današnja doba nam bridko potrjuje to dejstvo.

Reakcija je povsod zatrla, kjer je le mogla, vsakršne svobodnomislene in v razvoju utemeljene ideje in probleme.

Ne govoriti in ne pisati ne smemo po nekaterih krajih o njih, lagati nas uče, silijo nas k hinavstvu. Samo resnice, samo o problemih moramo molčati, ki jih razvoj sam diktira nam in človeški družbi.

Zaradi teh idej in problemov prepovedujejo tudi politično udejstvovanje, češ, da se politika zlorablja in da ogroža svetega malika Moloha.

Mi se tolažimo s tem, da je reakcija v današnjem zmislu črn oblak pred nevihto.

Bolestni in krčeviti boji kapitalizma so ti pojavi,

ki jih pa delavstvo in napredno razumno človeštvo ne sme opazovati samo s prekrižanimi rokami, da zamre in otopi.

Protih reakciji je treba postaviti kulturno delo,

ki je najmočnejše orožje.

Kulturno delo se mora raztezati na vse panoge delavskega udejstvovanja. Potrebna je politična akcija, potrebno je kulturno delo v svobodnih strokovnih, gospodarskih in kulturnih organizacijah pa tudi v športnih. Povsod mora biti delavec ali nameščencem apostol duhovne in socialne kulture, da bo delavstvo vedno

Kongresu svobodnih strokovnih organizacij!

Pozdrav delegatom in gostom kongresa URSSJ-a v Zagrebu

Jutri in v pondeljek bo zboroval v Zagrebu četrti kongres Zedinjene delavske strokovne zveze Jugoslavije, katerega se bodo poleg delegatov naših svobodnih strokovnih organizacij iz vse države, udeležili tudi številni delegati, predstavniki bratskih organizacij iz inozemstva, kjer, kakor pri nas, tvorijo strokovne organizacije v vsaki državi eno celoto in imajo enotno vodstvo.

Delavstvo Jugoslavije se zaveda velike važnosti svojih strokovnih organizacij v dobi sedanje socialne in duhovne krize. Zato organizacije zvesto ščiti in jih hoče ščititi in pospeševati tudi v bodoče.

Četrti kongres URSSJ-a ima nalogo, da to voljo delavstva in nameščentva vzpodbudi in okrepi. Delavstvo in nameščentvo Jugoslavije stremi

po popolni konsolidaciji delavskega razreda, stremi po enotnosti gibanja

in obljublja, da bo s svojo neomahljivo solidarnostjo in zvestobo do svojega gibanja povsod delovalo v tem duhu.

Vsi resni delavci in nameščenci, vse delavke in nameščenke zro z zapanjenjem na kongres in Vaše delo na njem.

Kongres bo obravnaval važna organizacijska in socialnopolitična vprašanja. Razpravljal bo o dosedanjem in bodočem delovanju zveze, o delavskem socialnem položaju, o naredbi o minimalnih mezdah, o tarifnih stvareh in socialnih ustanovah. To so same važne, prav naše stvari.

Delavstvo želi, da prinese te obravnave na kongresu najboljše sklepe. **Kongres naj obenem okrepi v delavskem gibanju idealno sodružnost, okrepi čut solidarnosti in discipline ter prepotrebno nesebično lojalnost med seboj in požrtvovalnost**, ker je uspeh naših organizacij odvisen predvsem od teh lepih vrlin sodelavcev v delavskem razrednem gibanju.

Kongres naših svobodnih strokovnih organizacij ima pa svoj pomen tudi kot

sposobno, da izvrši ko pride čas, svojo misijo, ki jo ima v družbi. Tudi vsak posameznik ima isto dolžnost, kakor delavski razred sploh.

Glavni vir naše izobrazbe in kulturnega napredka pa mora biti naš delavski tisk,

mora biti »Delavska Politika«, »Ljudski glas«, »Delavec«, »Vzajemna Svoboda«. Delavec, ki ni naročnik naših listov, dasi bi lahko bil, ni naš, ni zanesljiv in je danes pri nas, jutri pa, če ne drugače, tudi v službi reakcije, ker ni prepričan in utrjen v svojem značaju.

Zgodovina nam pripoveduje, kako velikega pomena je kulturno delo. To delo je sicer naporno, rodi pa sadove, ki jih lahko uživajo rodovi. Kulturni človek misli sam in ne pod-

manifestacija demokratične misli, čije nosilec je tako v naši državi, kot tudi v ostalem svetu organizirano delavstvo.

Organizacijo demokratične miselnosti predstavljajo svobodne strokovne organizacije tako po svoji strukturi, kakor tudi po svojih težnjah in zahtevah, čijih cilj je odprava izkoriščanja človeka po človeku in uresničenje prave socialne demokracije.

K temu cilju stremi organizirano delavstvo v vsaki državi na svoj način. Izraz tega stremjenja delavskega razreda na vsem svetu pa je

internacionala,

ki veže svobodne delavske organizacije vseh dežel in predstavlja na ta način mednarodno enotno usmerjeno gibanje milijonskih množic.

Koliko so si že prizadevali nasprotniki težnj delavskega razreda, da bi ugonobili mednarodno organizacijo delavstva! Upali so, da je internacionala umrla v svetovni vojni. Pa so se zmotili. Vstala je znova k življenju. Moč organiziranega delavskega razreda je narasla. Zato so sklenili ugonobiti jo na drug način: z zatrtjem svobode delavskega gibanja; s pomočjo stanovščine, ki naj prepreči, da bi delavstvo in delovno ljudstvo kdajkoli postale večina v dr-

žavi; s povdjarjanjem verskih razlik, zlasti pa nekih domnevnih nacionalističnih in rasnih predprav in dopovedovanjem delavstvu, da more složno s svojimi izkoriščevalci zavojevati druge narode in države ter na ta način dobiti, česar mu domači kapitalisti in mogočniki ne dajo.

Kakor ima trenutno ta boj nasprotnikov mednarodnega delavskega gibanja na videz uspeh, tako nam navzočnost predstavnikov te internacionalne na zagrebškem strokovnem kongresu potrjuje,

da zavest mednarodnosti v delavskem razredu kljub vsemu živi, da bo ideja internacionalne doživela svoj končni triumf, ker le socialna demokracija more biti podlaga pravičnih odnosov v državi in med malimi ter velikimi narodi, v znamenju miru in kulturnega napredka.

Četrti kongres URSSJ-a sprejmi te naše želje sodružno na znanje. Sodruge in sodružice delegate ter goste na kongresu pa sodružno pozdravljamo z željo in v nadi, da to željo in nado na kongresu podpro, da s tem olajšajo in utrdijo naš boj

za svobodo in boljšo socialno bodočnost delavskega razreda.

Družnost!

Plebisciti in diktature

Kaj uči zgodovina

Vsaka diktatura doseže pri plebiscitu rezultat, ki si ga želi. Tako je bilo že od nekdanj. Napoleon je dobil pri ljudskem glasovanju sedem in pol milijona glasov in je s tem postal predsednik Francije za deset let. Vsekakor se je to zgodilo po krvavi zadušitvi proletarsko republikanske protiakcije. Leto dni pozneje je pri novem plebiscitu prejel Napoleon 8 milijonov glasov in bil izvoljen za francoskega cesarja, Napoleona III. — Znano pa je, da Napoleon III. ni umrl kot cesar.

lega praznim frazam. Kulturni človek razume probleme in svetovna naziranja. Take kulturne ljudi potrebuje delavstvo.

To je dovolj tehten razlog, da se posvetimo temu delu v kritičnem času, ko vrši reakcija onanijo nad človeškim umom in duhom. Zakaj,

le kulturni človek je svoje sreče kovač, ker ve kaj hoče in kako more doseči svoj cilj.

Kjer ni dela in akcije za ideje in probleme, bodisi socialne ali politične, ali celo ne za kulturo, tam nastopa razkrajajoče mrtvilo, ki ga delavske gibanje najbolj obsoja in sovraži.

Naše vstajenje je zaradi tega le v delu in boju za kulturo in socialne pravice!

Rezultati glasovanj pod diktatoro kažejo samo, da diktatura — vlada.

Sporazum med Anglijo in Italijo

Daritvena žrtev: abesinski lev

Sporazum med Anglijo in Italijo glede Sredozemskega morja in Sueskega prekopa je sklenjen. Menda se sporazum tiče tudi Španije, v kateri si hoče Anglija zagotoviti svoj vpliv že zaradi morskega preliva Gibraltar, t. j. vhoda iz Atlantskega oceana v Sredozemsko morje.

Kakor pri vsaki kupčiji, tudi pri tej ne bo šlo brez plačila. To plačilo bo priznanje zasedbe Abesinije po Italiji z angleške strani. Abesinski lev bo »daritveno jagnje«. Angleški diplomati izročijo Italiji Abesince in njihovo zemljo. Abesinski cesar pa se sme nadejati, da bo prejel primereno rento.

To pogodbo bosta potrdila Mussolini in angleški vojni minister Hore Belisha, ki ga je za Veliko noč povabil Mussolini v Rim.

V Zagrebu je dne 16. t. m. izbruhnila stavka oblačilnih delavcev, ki zahtevajo 15 odst. povišanje mezd. — Stavka nad 800 krojaških pomočnikov in pomočnic.

